

În România, valoarea pierderilor din vânzări ca urmare a încălcării drepturilor de proprietate industrială depășește un miliard de euro anual

Interviu cu **av. prof. univ. dr. Marius Cezar Pantea**

Într-o discuție deschisă cu Marius Pantea, ajungi să stai de vorbă pe rând (sau chiar în cor) cu juristul, profesorul, investigatorul și consilierul în drepturi de proprietate industrială ce stau în fața ta. Identitățile sale profesionale se succed repede, dialogul curge și afli atâtea întâmplări cu tâlc din viața și cariera sa în plină afirmare. Dealtfel, polițistul de altă dată s-a maturizat deplin la catedra universitară și în propriul cabinet de avocatură, care consiliază cu succes clienții pe spețe de proprietate intelectuală și industrială. Cum vede realitățile de astăzi un specialist în materie? Unde ne aflăm și ce urmează? De la astfel de întrebări am pornit, cu teama că sunt retorice. O teamă contrazisă apăsător de interlocutor.

Sunteți o persoană recunoscută în domeniul juridic, dedicată pe toate planurile apărării ordinii de drept și a legii. De la momentul absolvirii Academiei de Poliție "A.I. Cuza", acum 20 de ani, când ați devenit licențiat în științe juridice, ați avut un parcurs profesional apreciabil și realizări pe măsură. Ce v-a determinat să alegeți dreptul ca viitor teren de desfășurare în carieră?

Ca orice tânăr, la vremea la care a trebuit să aleg încotro voi merge, am optat, în primă fază pentru calea cea mai ușoară. Ulterior, după ce am satisfăcut integral stagiul militar (care nu mai era obligatoriu la acea vreme!), a trebuit să mă hotărâsc, pe ce cale o voi apuca, după ce lăsasem în urmă gândul de a ajunge actor, apoi inginer mecanic, și medic chirurg (pentru care am învățat

matematică, fizică, chimie și biologie, plătindu-mi singur meditațiile), am hotărât, că voi alege cariera militară – ofițer de poliție.

După mai multe discuții, regretatul General Ion Eugen Sandu, m-a convins să mă înscriu la un concurs la Inspectoratul General al Poliției Române. Trebuie spus că în Poliția Română am ocupat funcții de la personal civil, subofițer și până la ofițer superior.

Am ales acest domeniu deoarece am considerat că juristul, practicianul de drept, mai ales cel care este funcționar public cu statut special (ofițerul de poliție), trebuie să facă tot ce poate pentru a instaura domnia legii. Am avut în minte întotdeauna o frază rostită de mentorul meu, Generalul Costică Voicu: „Din meseria de polițist, face parte și arta de a deranja pe alții!”

După absolvire, aproximativ cinci ani ați fost ofițer specialist la poliția economică. Ce v-a rămas în memorie din acea perioadă, marcată de tensiuni și neajunsuri economice, sociale și politice? Câtă experiență, resurse și know-how avea pe atunci Poliția Română pentru a lupta eficient cu infracțiunile de acest gen?

Imediat după absolvirea Facultății de Drept a Academiei de Poliție, ca ofițer de poliție, tânăr locotenent la aceea vreme, am fost repartizat la Direcția Economică din Cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, la serviciul care se ocupa cu prevenirea și combaterea încălcărilor la regimul drepturilor de proprietate intelectuală și a jocurilor de noroc (celebra „Brigadă Diverse”), unde am avut șansa să întâlnesc un

colectiv de tineri ofițeri bine pregătiți, știutori de carte și puși pe fapte mari, de la care am învățat cu plăcere secretele muncii operative de poliție economică.

Îmi amintesc cu plăcere de foștii colegi, care sunt la acest moment oameni cu cariere deosebite (unul dintre ei, prieten adevărat, căruia îi datorez viața, este unul dintre administratorii de succes a celei mai mari multinaționale din domeniul jocurilor de noroc; altul, recent ex-secretar de stat în MAI, un altul este în conducerea actualei structuri centrale a Poliției economice etc.). Erau începuturile aplicării cu succes a legii în domeniul drepturilor de Proprietate Intelectuală, intrată în vigoare cu puțin timp în urmă. De asemenea, trebuie să amintesc faptul că primele dosare întocmite pentru ilegalitățile din domeniul criminalității informatice au

INTERVIUL EDIȚIEI ■

fost făcute de acest serviciu, chiar dacă prevederile legale de la acea dată erau insuficiente (pentru înșelăciunile pe internet se aplicau prevederile din Codul Penal în vigoare pentru înșelăciunea clasică, șamd).

Know-how exista la aceea vreme în Poliția Română; exista și expertiză în domeniul cercetării penale, exista și voință, toate dublate de tinerețe și bun simț. Trebuie să spun că, la acea vreme, factorul politic nu era prezent la nivelul la care ne desfășuram noi activitatea, nu am avut știință de nici un fel de ingerințe. Remarcabilă era colaborarea cu șefii și cu procurorii, care la vremea respectivă ne considerau colegii lor, iar

activitățile le desfășuram împreună, sfătuindu-ne, stabilind de comun acord ceea ce trebuia de făcut, mergând împreună până la trimiterea în judecată a infractorilor dovediți.

La acea vreme, dotările de care dispunea Poliția nu erau cine știe ce. Nu aveam mașini de serviciu, le utilizam pe ale noastre, nu era destulă hârtie pe care trebuia să consemnăm verificările pe care le făceam (hârtia de scris pixurile și indigoul erau cele 3 instrumente pe care le-aveam la dispoziție la acel moment și care ne lipseau cel mai des!), nu aveam computere performante, telefoanele erau doar în rețeaua interioară, pentru „fir cu orașul” era complicat (atunci nu se

punea problema de telefoane mobile de serviciu) etc., dar cu toate acestea reușeam să ne facem treaba foarte bine.

Îmi amintesc o întâmplare haioasă de la aceea vreme, după un control economic la o firmă de arhitectură care utiliza programe de calculator specifice (performante la acea vreme). Am invitat la birou administratorul pentru a da declarații referitor la programele fără licență identificate. Tânărul administrator, însoțit de avocată, mi-a spus că nu știa că trebuie licențe pentru programele de calculator utilizate, rugându-mă să-i arăt un model de licență de la computerul pe care îl operam la serviciu. A fost crunt, pentru că nici computerele pe care le utilizam noi nu aveau așa ceva! A fost o lecție pe care am resimțit-o din plin. De la acel moment, nu am mai făcut, nici eu și nici colegii mei, verificări în teren până nu am primit computere cu licență de la minister.

Ați urmat un itinerariu ambițios: după masterate cu teme de genul "Prevenirea și combaterea traficului ilicit de droguri" sau "Investigarea fraudelor", dar și cursuri de specializare pe "Relații internaționale", simultan cu munca la teza de doctorat în Drept, ați optat să vă împărțiți energia între activitatea de cadru universitar (asistent, lector, conferențiar, profesor și îndrumător de doctorat) în cadrul Academiei de Poliție și alte responsabilități importante. Între 2013 și 2015, de pildă, ați fost directorul general al Direcției Generale de Autorizare a Jocurilor de Noroc din cadrul Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc din subordinea Secretariatului General al Guvernului. Cum ați interacționat cu acest mediu "exotic", cu ce probleme majore ați dat piept?

“Primele dosare întocmite pentru ilegalitățile din domeniul criminalității informatice au fost făcute de acest serviciu, chiar dacă prevederile legale de la acea dată erau insuficiente.”

■ INTERVIUL EDIȚIEI

În anul 2003, ca urmare a unui eveniment nefericit, a trebuit să renunț la munca operativă și să optez fie pentru un post de funcționar într-un birou, fie a merge în sistemul de învățământ. Cariera didactică a fost cea care m-a împlinit ca profesionist, dar și ca om. Am luat-o pentru a treia oară de la capăt și am urcat, rând pe rând, toate gradele profesionale specifice învățământului universitar. Încerc și în prezent sa fiu un „dascăl” de folos tinerilor studenți, masteranzi și doctoranzi ai Academiei de Poliție.

Zece ani mai târziu am fost cooptat de președinta ONJN, pentru a constitui o echipă care să pună în funcțiune, în premieră pentru România, o autoritate guvernamentală, în subordinea premierului țării, una care să autorizeze, monitorizeze și să controleze domeniul jocurilor de noroc. Alături de colonelul Dan Bucur (la aceea vreme Directorul General al Direcției de Investigare a Fraudelor din IGPR) și de alți colegi, am reușit, pe parcursul celor trei ani, să corectăm și să adoptăm o legislație, recunoscută la acest moment ca fiind una dintre cele mai bune din Uniune. Pentru mine a fost o provocare pe care cred că am trecut-o cu succes, iar experiența managerială și cea administrativă pe care am căpătat-o m-a ajutat pentru ceea ce avea să urmeze mai departe în activitatea mea, respectiv în cariera de avocat. Da, putem spune că domeniul jocurilor de noroc este cumva „exotic”, dar în sensul bun al cuvântului. Trebuie să

subliniez, că industria jocurilor de noroc din țara noastră este un contributor important la bugetul de stat - cifrele arată încasări directe din taxe de licență și autorizație de aprox. 300 mil. euro în 2018. Pe verticală, piața este de aproximativ un miliard de euro – taxe indirecte, fără să punem la socoteală locurile de muncă create etc.. Sper că în curând locul acestei industrii să fie acolo unde este în toată lumea civilizată; vorbim despre servicii de *entertainment*, alături de turism și alte asemenea. Românii trebuie să înțeleagă că jocurile de noroc nu sunt o cale de îmbogățire rapidă, ci o posibilitate de recreere, un furnizor de adrenalină. Acest lucru se poate face doar cu ajutorul educației și a informării publicului cu privire la beneficiile și pericolele unei activități intense în acest domeniu.

Câteva luni v-ați aflat și la cârma Loteriei Naționale. A fost o experiență utilă?

Bineînțeles, a fost o experiență care mi-a permis să văd piața jocurilor de noroc și prin ochii celui mai important operator de jocuri din țara noastră. Așa cum am mai afirmat, Loteria Română rămâne „perla coroanei”, iar dacă statul va înțelege să acorde sprijin și să investească, aceasta își va relua locul în preferințele și inimile românilor. Loteria se poate implica în cotidian cu proiecte sociale, culturale, sportive de mare anvergură, care să întoarcă beneficii enorme cetății și cetățenilor. Cred în acest proiect și sper că

actuala conducere să reușească să depășească barierele birocratice, care stopează activitatea acestei mari companii a statului român.

Din anul 2005 sunteți pe lista Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci (OSIM) consilier în Proprietate Industrială pentru brevete de invenție, mărci și indicații geografice, plus desene și modele industriale. Cum ați decis să vă extindeți competențele și în acest domeniu?

Este adevărat, sunt membru al Camerei Naționale a Consilierilor în Proprietate Industrială din România, iar decizia de a urma cursurile organizate de OSIM și de a da examenele pentru a deveni consilier PI, a avut la bază experiența pe care am acumulat-o ca ofițer operativ de poliție, nevoia de a cunoaște domeniul și din partea cealaltă, a beneficiarului de drepturi de proprietate industrială, și nu în ultimul rând, necesitatea de a aprofunda acest domeniu, având în vedere faptul că hotărâsem ca teza mea de doctorat să aibă ca subiect tocmai acest domeniu, cel al respectării drepturilor de proprietate intelectuală. Trebuie să subliniez aici faptul că la începutul carierei de polițist, am fost oarecum șocat despre situațiile pe care le identificam în viața de zi cu zi. Pot spune că din 10 controale, în 9 dintre situații nu erau respectate în nici un fel drepturile de proprietate intelectuală, fie că vorbim despre dreptul de autor și

drepturile conexe, pirateria CD, DVD a casetelor video, audio, a cărților ajunsesse la „rang de lege”. Dacă ne referim la industria „contrafacerilor”, care bântuiau țara la începutul anilor 2000, și aici este știut că existau contrafaceri masive de mărci, desene și modele - de la pantofi de sport celebri, până la parfumuri, alimente, piese auto etc.

Să nu uităm că pentru aderarea României la Uniunea Europeană respectarea Drepturilor de Proprietate Intelectuală a fost ultimul steguleț, și, după opinia mea, una dintre cele mai grele etape pe care a trebuit să o implementăm, în condițiile în care piața românească de la acea vreme era plină de produse ieftine, care încălcau absolut toate reglementările în materie. Dar iată că s-a reușit aproape imposibilul - asta cu ajutorul emancipării, educației și al informării. Astăzi, contrafacerea și pirateria continuă să existe, dar sunt ținute sub control, adică ne situăm în marja pe care o încearcă și statele membre UE.

Obiectele protecției proprietății industriale, așa cum sunt ele definite de Convenția de la Paris din 1883, se împart în trei mari grupe: creații (invenții, modele de utilitate, desene și modele industriale), semne distinctive (mărci, indicații geografice, nume comerciale) și mijloace de reprimare a concurenței neloiale. Unde se situează România în privința afirmării și protejării drepturilor de proprietate industrială?

INTERVIUL EDIȚIEI ■

Pentru a formula un răspuns cât mai pragmatic, vă rog să-mi permiteți să citez din Raportul Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală – EUIPO, care a stabilit că: „... în România, pierderile anuale cauzate de contrafacere și piraterie sunt estimate la 5,5 mld. lei, echivalentul a 17,2% din vânzările din 11 sectoare comerciale: produse cosmetice și de îngrijire personală; îmbrăcăminte, încălțăminte și accesorii; articole sportive; jucării și jocuri; bijuterii și ceasuri; genți de mână și de voiaj; muzică înregistrată; băuturi spirtoase și vin; produse farmaceutice; pesticide; și telefoane inteligente”. Același raport, care a apărut nu cu mult timp în urmă, estimează că: „... pierderile anuale cauzate de contrafacere și piraterie în 11 sectoare economice majore din U.E. sunt de aproape 269 de miliarde de euro anual”. Această

analiză actualizată estimează pierderi globale de 7,4% din totalul vânzărilor în sectoarele sus amintite. De asemenea, s-a făcut o analiză prin care se estimează că „în aceste sectoare se pierd în mod direct până la 468.000 de locuri de muncă pe tot cuprinsul U.E.”. Parcurgând cu mare atenție Raportul de situație privind încălcările DPI din 2019, care conține date atât de la nivelul U.E. cât și la nivel global, constatăm că în țara noastră, valoarea totală a pierderilor de vânzări, ca urmare a încălcării DPI, se situează la suma de „280 lei pe cetățean român”, adică mai mult de 58 de euro/an (peste 1 miliard de euro anual!), aspect care ne face să afirmăm că, pierderile sunt importante, dacă ne raportăm la valoarea alocăției lunare a unui copil sau mai știu eu ce alte sume derizorii, acordate pentru diverse scopuri sociale. Cred că este momentul ca factori de decizie din Poliție, Parchet și din

“
În România, pierderile anuale cauzate de contrafacere și piraterie sunt estimate la 5,5 mld. lei, echivalentul a 17,2% din vânzările din 11 sectoare comerciale.

“
Pierderile anuale cauzate de contrafacere și piraterie în 11 sectoare economice majore din U.E. sunt de aproape 269 de miliarde de euro anual.

justiție, să ia aminte și să încerce să trateze cu mai multă atenție aceste probleme. Nu trebuie uitat faptul că la acest moment se acuză peste tot „dublul standard”, care din punct de vedere al DPI, constituie în opinia noastră un puternic semnal de alarmă în ceea ce privește contrafacerea de alimente și produse alimentare, medicamente și așa mai departe. Consider că prevederile legale din acest domeniu sunt actualizate și în conformitate cu standardele internaționale în materie. Cu toate acestea, problema noastră este felul în care sunt transpuse în practică aceste prevederi care vizează prevenirea și combaterea contrafacerilor și a pirateriei. Mare parte din dosarele instrumentate de poliție economică sunt fără finalitate (se soluționează cu clasare), iar cele care, totuși, ajung în instanță, primesc hotărâri în multe cazuri stranii, neuniforme la nivelul justiției. Poate că o adevărată specializare a celor implicați, o reală informare asupra pericolelor la care sunt expuși consumatorii și o mai mare atenție acordată acțiunilor de prevenire va permite diminuarea acestui fenomen.

Nu trebuie uitat faptul că globalizarea, utilizarea comerțului electronic la scară mare, permit creșterea fenomenului contrafacerilor și a pirateriei, clienții fiind atrași de prețurile foarte mici, de cele mai multe ori nejustificate, ale produselor care pot fi achiziționate în acest fel din orice colț al lumii. Și în acest domeniu trebuie introduse filtre care să blocheze comerțul cu produse pirat și contrafăcute, tocmai ca posibilitate reală de protecție a consumatorilor, nicidecum ca o încercare de blocare a libertății pe internet.

■ INTERVIUL EDIȚIEI

În ce segment dintre acestea considerați că avem, ca țară, cele mai mari curențe și ce măsuri ar putea îmbunătăți sensibil situația?

Consider că produsele farmaceutice sunt cele mai periculoase în acest moment. Este plin spațiul virtual de tot felul de „panacee universale” care „vindecă” și „previn” bolile secolului. Românul cumpără fără discernământ aceste tipuri de produse. Dovadă sunt statisticile Ministerului Sănătății, care, printre altele, stabilesc un consum exagerat de antibiotice în țara noastră, ceea ce conduce la ideea că medicina se face pe cale orală, „folclorică”, și pe rețelele de socializare, nemaifiind nevoie de expertiza medicului. Luăm pastile pentru orice, la orice oră și în orice cantitate. O altă categorie de produse cu risc mare sunt cele de puericultură, jucăriile și diversele produse specifice bebelușilor și copiilor. Și aici dacă va face cineva o cercetare amănunțită, va observa că aceste produse fac în comerțul tradițional și cel online sume colosale. Mare parte din aceste produse nu respectă regulile minime de protecție, sunt utilizate pentru fabricare materii prime și materiale care dăunează sănătății bebelușilor și copiilor, conțin piese care pot pune viața acestora în pericol, substanțe care pot duce la îmbolnăviri grave și așa mai departe. Alimentele - în special cele procesate, mezeluri, conserve etc., - au ajuns la un nivel de contrafacere care îngrozesc. Sunt sumedenie de anunțuri

care aduc la cunoștință că loturi întregi de produse sunt retrase de pe piață, că fructele sunt coapte cu ajutorul gazelor (bananele), că nu se recomandă ingerarea cojii de măr sau a altor legume ori fructe (sunt aplicate lacuri alimentare care permit să arate bine o perioadă îndelungată de timp), toate acestea fiind de fapt contrafaceri acceptate de societate. Nu mai este bun mărul românesc, care nu arată așa comercial; consumăm cu înconștiență tot felul de fructe în afara sezonului lor și legume cu „față comercială”, la prețuri inimaginabile, fără să mai discernem.

Nu în ultimul rând, trebuie remarcat faptul că piața auto este „doborâtă”, cu ajutorul asigurătorilor, de produsele contrafăcute. De ceva timp, se permite decontarea reparațiilor autovehiculelor care utilizează piese second-hand, fără a fi nevoie de certificat de proveniență. Acest lucru face ca acest tip de comerț cu produse contrafăcute să îmbrace o formă „aproape legală”, prin faptul că nu verifică nimeni dacă plăcuțele de frană sunt sau nu originale și de calitate, dacă piesele care sunt utilizate pentru direcție sau altă componentă importantă a automobilului, dacă sunt sau nu contrafăcute. Aceste aspecte ar trebui să fie aduse în atenția autorităților spre a fi identificate soluții urgente. Pe lângă riscul iminent al utilizării unor piese de schimb de calitate slabă, care afectează siguranța rutieră, mai vorbim și despre poluarea masivă, care se adaugă situației îngrijorătoare existente.

Ce-i sfătuiți pe managerii români care încă nu conștientizează importanța protejării mărcilor, brevetelor, desenelor etc. și apelează la experți/ consultanți externi doar în cazuri extreme?

Să ne amintim că „paza bună trece primejdia rea”!. Trebuie să învățăm să ne protejăm afacerea, iar instrumentele oferite de DPI sunt la îndemâna fiecăruia dintre noi. Atunci când pornim o afacere, este bine să anticipăm și să ne creăm o marcă ce trebuie înscrisă la OSIM, un brevet de invenție, o inovație, un desen sau un model, care ne este caracteristic. Acest demers va face cu siguranță diferența între produsele și serviciile existente și aspectele de noutate cu care încercăm să cucerim piața. La un moment dat, va trebui să mergem pe internet, iar comerțul electronic fără DPI înregistrate și protejate, la nivel național sau global, este din start sortit eșecului. Îndrăznesc să susțin faptul că pe lângă un contabil bun sau un jurist stăpân pe meserie, trebuie absolut clar și un consilier în proprietate industrială, care să se ocupe de protecția drepturilor cu care firma operează.

Cum percepeți pregătirea experților judiciari din domeniul proprietății industriale?

Of ! După cum se vede, în societatea noastră, astăzi, toată lumea se pricepe cel mai bine la trei lucruri: la politică, fotbal și drepturi de proprietate intelectuală. Sunt

uimit și neplăcut surprins de impactul pe care îl are fenomenul plagiatului asupra rețelelor de socializare. Au apărut tot felul de „specialiști”, care alăturând două texte, arată că s-a produs un plagiat. De asemenea, sunt o grămadă de „specialiști”, care identifică cu mare ușurință contrafacerile și pirateria. Din păcate numărul adevăraților profesioniști în domeniul DPI a rămas mic și constant. Cei mai buni s-au retras fie la catedră, fie în micile lor cabinete și privesc cu uimire și probabil mahnire ceea ce se întâmplă, pentru că, pe lângă justiție, la televizor se face și consultanță DPI!

Cred că Ministerul Învățământului trebuie să ia „taurul de coarne” și să se implice în educarea tinerilor pentru a nu deveni consumatori de produse pirat și contrafăcute, fie prin introducerea în programele școlare a unor module care să permită o descriere a situațiilor și pericolelor la care se expun, precum și extinderea disciplinelor universitare (în afara facultăților de drept) de așa manieră încât aspectele care privesc DPI să fie și la îndemâna medicilor, a inginerilor, economiștilor etc. Crearea unei specializări la nivelul unor facultăți care să aibă ca finalitate apariția specialiștilor în Drepturile de Proprietate Intelectuală, cu cunoștințe juridice temeinice, dar și economice, de marketing (în special pe piețele electronice), de design, ingineriești, cred că ar fi o soluție care ar permite în

INTERVIUL EDIȚIEI ■

viitor conturarea unei meserii căutate și benefice pentru mediul de afaceri, dar și pentru societate. Cred că a sosit timpul să privim spre viitor, să identificăm viitoare meserii și joburi care vor fi nelipsite în viitorul apropiat, având în vedere globalizarea și tendințele prezentului de migrare pe internet. Așa-zisul "avertizor de Proprietate Intelectuală" trebuie să-și facă apariția. De ce n-am fi noi primii care introduc acest concept, această profesie?

În 2007 ați devenit doctor în Științe Juridice, doi ani mai târziu avocat definitiv și titular al cabinetului Marius Pantea, membru al Baroului București. În ce arii de expertiză excelați?

Nu excelez. Mă străduiesc să rămân un factor de echilibru în domeniile care îmi sunt familiare, respectiv proprietatea intelectuală, cu cele două mari componente - dreptul de autor și drepturile conexe și proprietate industrială (brevete de invenție și de soi, mărci, desene și modele industriale, concurență neloială), jocurile de noroc și dreptul penal al afacerilor.

Realizarea unui act de justiție de calitate presupune alocarea timpului minim necesar studierii cauzelor, analizării problemelor de drept și a legislației în continuă modificare, iar nu pronunțarea unor soluții ce pot fi afectate de inadecvarea condițiilor de lucru, de lipsa de timp și supraîncărcare. Cum apreciați condițiile de lucru actuale în instanțele din România?

Instanțele naționale sunt pur și simplu sufocate, în opinia mea, de numărul de dosare, de condițiile de muncă precare, de modificările legislative care sunt parcă fără de sfârșit și de deprofesionalizarea polițiștilor și procurorilor care se străduiesc să aducă în instanță probe, dar și a unor magistrați care se mulțumesc cu puțin. Cred că este imperios necesar ca Institutul Național al Magistraturii să pregătească magistrați specializați pe diverse categorii ale dreptului, să identifice și să pună în practică, asemeni Academiei de Poliție, module de pregătire pe diverse categorii (civil, penal, administrativ etc.), fapt ce va permite pe mai departe asigurarea unei tinere generații de magistrați

foarte bine pregătiți. Sunt încântat de faptul că Academia de Poliție „A.I.Cuza” este din anul 2005 pe primul loc ca instituție care furnizează viitorii candidați ai INM, și că mare parte dintre foștii mei studenți au ajuns magistrați, unii procurori, alții judecători de nădejde. Cred că acest lucru se datorează în primul rând lor dar și sistemului de pregătire din Academia de Poliție.

Ați putea fi numit, rând pe rând, ofițer investigator, jurist, cadru didactic universitar, arbitru, mediator, formator, avocat, consilier în proprietate industrială. Ce vă "prinde" cel mai bine din toată această înșiruire? Cum v-ați autodefini mai corect, la o adică?

Formația mea a rămas cea de ofițer de investigație economică. Sunt, cu siguranță, un om al dreptului, sar involuntar, mereu și mereu, în apărarea dreptății. Încerc doar să-mi ridic nivelul, să fiu un dascăl dăruit, așa cum am spus la început, gata să transfer cu folos secvențe din experiențele proprii tânărului care este cu adevărat interesat, fie el student, masterand sau doctorand al Academiei de Poliție „A.I.Cuza”. Spiritul meu este în continuare tânăr, mai ales că viața mi-a acordat a doua șansă. Am rămas un optimist convins, care crede că tinerii României nu vor dezamăgi niciodată. Îmi doresc să trăiesc într-o societate îndrumată de profesioniști, o societate în care să redescopăr, alături de semenii mei, demnitatea și onoarea. Vreau să cred în viitorul acestei țări, al copilei mele, al familiei și tuturor familiilor române, care au dreptul de a se bucura de mai mult și datorită de a lupta pentru asta.

► **Cristian Pavel**

“Instanțele naționale sunt pur și simplu sufocate de numărul de dosare, de condițiile de muncă precare, de modificările legislative care sunt parcă fără de sfârșit și de deprofesionalizarea polițiștilor și procurorilor care se străduiesc să aducă în instanță probe, dar și a unor magistrați care se mulțumesc cu puțin.”